

Passie voor kindermeubels

Kindermeubels maken is toch ook een beetje het kind in jezelf ontdekken, vindt Erwin Smit (42). Met zijn meubellijn Opsetims veroverde hij al menig Nederlands kinderhart, en nu óók dat van Roemeense zwerfkinderen.

“**D**e geur van hout, de kleur en die warme uitstraling, een echt product van de natuur, heel mooi. Het voelt fijn aan en je kunt er van alles mee doen: zagen, schaven, vormen maken. Ik werk het meest met grenen, ook oud, maar het allermooist vind ik eiken. Dat ruikt ook het lekkerst!” Een echte houtman is-ie, Erwin Smit (42). Als kind al een fanatiek huttenbouwer, als tiener een enthousiast leerling aan de opleiding houtbewerken. Maar toen hij als 16-jarige het diploma in ontvangst nam, wist hij niet goed wat hij daar eigenlijk mee moest. Dus ging Erwin doen wat zijn vader en drie broers al deden: vissen. Hij stapte aan boord van hun Noordseekotter en bleef daar twaalf mooie jaren. “De hele week op zee, de weekenden thuis. Een prachtige tijd, een geweldig vrij leven. Op zee zijn, al dat water en die lucht om je heen, dat geeft je een heel goed gevoel, een enorm gevoel van vrijheid.” Het zijn zijn kinderen die hem uiteindelijk toch naar de wal trekken. “Ik zat altijd maar achter die dijk, ik wilde er nu wel eens vóór zijn, bij mijn dochters. Ik vind bovendien dat het ook goed is om het roer eens om te gooien. Dat geeft je andere impulsen, laat je nieuwe ontdekkingen doen over

de mensen, de wereld en jezelf, je mogelijkheden. Ik loop nu nog wel eens over de dijk, dan zie ik die vissersjongens en denk: ik ben toch blij dat ik niet meer hoef.”

Stiekem bedjes maken

De stap van de vrije wateren naar de beslotenheid van vier muren “was wel heftig. Ik ben er flink chagrijnig en naar van geweest. Maar uiteindelijk zit alles tussen je oren. Je kunt die vier muren als een gevangenis zien, maar ook als een veilige haven.” Dat meubelmaken zijn nieuwe stiel wordt, is van meet af aan duidelijk. “Op zee was ik in gedachten vaak bezig met vormgeven, en thuis maakte ik al stiekem meubeltjes in de schuur. Bedjes voor mijn kinderen, want ik kon nergens leuke bedden vinden. Een bed moet voor een kind een pronkstuk zijn, waarvan het zegt: wow! Ik kom uit een straatgezin, zes kinderen, we hadden het niet breed en konden ons geen mooie meubels permitteren. Niet dat ik dat heb gemist! Maar het is toch fijn dat ik kinderen iets kan geven wat ik zelf niet heb gehad. Iets waar ze trots op kunnen zijn. Jullie wedstrijd (zie pagina 30 – red.) is dan ook helemaal mijn ding!” Een nostalgische vormgeving en hand- >

2

Linkerpagina Dochter Deirdre (5) op bed Tims Medaillon, in Erwins tuin. “Als die vuurtoren omwaait, valt-ie op mijn dak.”
1 “Je moet passie en kracht voelen om iets te kunnen ontwikkelen. Mijn meubels zijn mijn kindjes, je krijgt er een zielsverhouding mee.”
2 Uit de collectie: kast Demi, nachtkastje Jet, bankje Deirdre met verstelbare bodem en te veranderen in een ledikantje. Tegen de wand bed Bambini, waarvan 10% van de opbrengst ten goede komt aan een Roemeens SOS-kinderdorp. Bambini is ook te koop voor volwassenen, in 180 cm breed.
3 In Erwins atelier, vol “modelletjes, mallen en probeersels die soms wel, soms niet wat worden.”

Passie

1

What's in a name?

De naam van Erwins label, Opsetims, staat voor: op z'n Tims, waarbij Tims de omdraaiing is van zijn achternaam. “Ik zet dingen graag op zijn kop om zo tot iets nieuws te komen!”
 Kijk voor de hele collectie en verkoopadressen op www.opsetims.com.

3

1

2

Erwin bouwde zijn atelier – tevens showroom – zelf, net als de meubels die er in staan en de keuken. “Zet ik eerst een lekker bakkie, en dan ga ik denken en werken. Zo gaat dat.”

gesneden ornamenten zijn karakteristiek voor de meubelontwerpen van de ex-visser. “Meubels maken geeft eenzelfde vrij gevoel als de zee: je kunt doen wat je wilt. De ideeën ontstaan vanuit een gedachtegang, een zinnetje, een tekeningetje. Het bedenken alleen geeft al alle energie die nodig is voor het vervolg. Dat, en het maken van het prototype, maakt me het gelukkigst. Niets mooier dan ’s nachts wakker worden, te gaan zagen en weten: dit is het!”

“Niets mooier dan ’s nachts wakker worden, te gaan zagen en weten: dit is het!”

Bed voor zigeunerkindjes

Door het groeiende succes van Opsetims vindt de productie van de meubels inmiddels plaats in een fabriekje in het Roemeense Moldavië. Tijdens een van zijn werkbezoeken passeert hij onderweg zigeunerkinderen. “Die woonden in hutjes, liepen rond in hun nakie. Ik heb twintig kilometer verderop bij een benzinepomp eten voor ze gehaald, wilde iets voor hen doen.” Eenmaal thuis blijven de zwerfkinderen door zijn hoofd spelen. Het toeval wil dat hij dan wordt benaderd door tijdschrift Bambini om te participeren in een evenement, waarvan de opbrengst gaat naar een SOS-kinderdorp in Bacau, een plaatsje vlakbij de Roemeense fabriek. Erwin gaat er tijdens zijn volgende werkbezoek kijken en ontdekt dat daar de zigeunerkinderen worden opgevangen. Het inspireert hem tot bed Bambini; 10% van de verkoopopbrengst van dit bed wordt besteed aan een bed voor het kindertehuis. “In totaal moeten er 30 komen. Vorige week heb ik er nog vier gebracht, met beddengoed van Brechtje Olsthoorn. Of ik in de toekomst nog andere projecten ga oppakken? Dat weet ik niet, ik kijk niet zo ver vooruit. Eerst maar genieten van het nu.” <

1 Erwin ontwerpt en maakt alle prototypes. 2 Alle ornamenten worden handgesneden en maken zo van elk bed een uniek exemplaar. “Wij hadden thuis weinig te besteden. Vanuit die achtergrond kan ik heel zuinig en efficiënt werken. Ik gooi nooit iets weg; recycling zit in mijn bloed.” 3 Bedstee

Jaffie is op maat gemaakt van oud grenen en heeft slaapplek onder en boven. Alle bedtextiel is van Room Seven en via Erwin te koop. 4 Oud grenen bedstee op maat, met berglades, efficiënt gebouwd onder een schuine wand. Ernaast kinderstoel Bas en tafeltje Tom. Op de grond een kelim die

Erwin importeert uit Marra-kech. 5 Deirdre op pad met pony Jaffie. “Alle meubels hebben de namen van mijn eigen, maar ook van andere kinderen die belangrijk zijn in mijn leven. Kinderen uit de straat, die ik al ken sinds hun geboorte. Soms komen ze langs, kijken wat die Erwin nu weer aan het maken is.”